

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din
Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENECE

Ček račun: Ljubljana št. 10650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563 Zagreb št. 39.011, Praga-Ljubljana 24.797
Uprava, Kopitarjeva 6, telefon 2992

Telefoni uredništva: dnevna služba 2958 — nočna 2994, 2994 in 2958 Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Slovenska občina K nedeljskim volitvam v 9 občinah

Ze od nekdaj je občina najbolj hvalježno polje vse slovenske pridnosti in iznajdljivosti in podjetnosti. V občini so se najbolj pokazali sadovi poštene skrbi za javni blagor. Vse javne dobrine, ki jih Slovenci imamo, jih imamo — če izvzamemo deželne zbornice, kasneje občinske samouprave — od občin, ki so v svojih stvarnih in krajevnih mejah preko vseh svojih izprememb skrbele za svoje občane. Zato ni čudno, da je občina najpriljubljenejša oblika samouprave in da je tu ljudstvo najbolj ljubosumno na svoje pravice in najbolj občutljivo; zato ni čudno, da je svobodno izvoljeni župan nekaj več: nesporni predstavnik občanov, usta in ušesa občine, občinski odbor pa najmanjši, pa najpoštenjši in najdelavnejši ljudski parlament. Zato je tudi čisto naravno, da so tisti, ki so hoteli ljudstvo krotiti, padli najprej po občini. Iz splošne ljudske upravne organizacije so napravili najnižjo podružnico stranke, kakor so iz države napravili stranko, iz župana so napravili najnižjega priganjača stranke, kakor iz ministra voditelja stranke. Svobodno izvoljene voditelje občin so z oblastjo pognali in na njihovo mesto postavili najslabše vzorce, take, ki se valjajo na dnu vsakega naroda, da kalijo njegovo čisto vodo. Ljudstvo pa je samo želelo dočakati priliko, da jih z močjo svoje nevolje požene v muzej stranke, kateri so služili, na njihova mesta pa postavijo svoje ljudi, predstavnike ljudske miselnosti in ljudskih potreb. Taka prilika se je ponudila. Devet občin — druge še pridejo na vrsto — si bo v nedeljo izbralo novo vodstvo, nad 30.000 ljudi se bo v nedeljo odločilo za —? Za kaj gre pri teh občinskih volitvah?

Navajeni smo bili gledati v občinskih volitvah skrb ljudstva za svoj lastni blagor: kdo bo bolj skrbel, da se napelje vodovod v občini, da bodo občinska pota v porabnem stanju, kdo bo bolj znal skrbeti za občinske reveže, ne da bi občinska bremena preveč povečal, itd., skratka, kdo bo boljši župan ali Peter ali Pavel. Konec volilnega boja pa je bil ta, da je občina dobila po svobodni izbiri občanov svojega župana, ki je imel med odborniki in občani prijatelje in nasprotnike, delati je pa moral vedno po želji občanov, sicer so si nasprotniki do konca poslovne dobe pridobili večino in ob prvih prihodnjih volitvah je moral s svojimi odborniki vred odložiti čast in breme.

Tudi sedanje volitve so v nekaterih občinah še vse v tem starem, mirnem duhu, kjer gre samo za to, ali bo župan, oziroma celotni občinski odbor, spreten ali neroden gospodar, ali bo občinske posle, ki jih ima z višjimi oblastmi, opravil mimogrede, kadar bo šel tudi po svojih opravkih in samo na svoje stroške v mesto, ali pa bo svoje opravke podtaknil in jih opravil takrat, ko bo šel tudi po občinskih poslih in na občinske stroške v mesto. Izbira pa ni težka. Tisti, ki je najbolj pošten, najbolj delaven, ki daje polno jamstvo, da bo občino vodil nesebično in ki bo poleg tega imel tudi pogum, postaviti se za vrednote svojih občanov, ne da bi kaj vprašal, kako bo storil sosednji župan za svojo občino, tisti naj bo župan, in tisti, ki so pripravljeno z njim stopiti v eno vrsto in z njim tudi ob mizo udariti — slovenski čudež — ako bi bilo treba, tisti pa občinski odborniki! V vseh pa mora biti ena misel: slovenska občina z vsem svojim mnogostranskim delovanjem je nedotakljiva last slovenskega naroda!

Toda takih občin, kjer bi šlo samo za Petra ali Pavla, za klerikalno ali liberalno kandidatno listo, za dobre ali slabe gospodarstvenike, je že pri nedeljskih občinskih volitvah kaj malo — ako sploh so —, pri nadaljnjih pa jih bo čimdalje manj. Odkar smo zadnjič volili župane, pa do danes se je v slovenskem življenju silno izpremenilo. Liberalizma, tega širokoustnega protivnika slovenskega naroda in največje coklje vsega njegovega resničnega napredka, ni več! Organizacij slovenskega liberalizma ni več! Tudi JNS ni več! Vse nekdanje je mrtvo, občestni kamen, ki ga je lemež časa vzdignil iz prsti, ker je narod oviral pri oranju, in ga pustil ob koncu njive. Samo oblast ga še more, s tlačani, postaviti nazaj, vranam za razglednik. Brez oblasti pa je vsa ta reč — mrtev kamen! In vendar ima narod še vedno svojega sovražnika, komunizem, ki se boče tudi občinskih volitev poslužiti, da udari narod po obrazu, še vse bolj, kakor je to zmogla pomehkušana JNS.

V večini občin, ki v nedeljo odločajo o svoji usodi v prihajajoči poslovni dobi, sta vloženi samo dve listi: Lista JRZ, na kateri so se zbrali naši najboljši, poštenu in ugledni posostniki, bajtariji in delavci, ki so se združili pod znanim okvirom JRZ, ker so naši voditelji, ki narodovega zaupanja še nikdar niso zlorabljali, priporočili JRZ kot najbolj primerno in edino možno obliko političnega združevanja in nastopov, in še kaka druga lista, ki se imenuje, n. pr.: »Delovna lista«, ali »Gospodarska lista« ali »Lista delovnega ljudstva« (čeprav smo vsi Slovenci samo izmozgano delovno ljudstvo), ali »Skupna lista delovnega ljudstva in podobno. (Kje je JNS, kje je liberalizem?) Boj se marsikje ne vodi več pod geslom: za vladno — proti vladi, za JRZ — za dr. Mačka, za klerikalce — za liberalce, ampak pod bojnim geslom: ali Moskva ali Rim, ali katolicizem ali komunizem. Ne gre več za to, ali je župan in ostali občinski odbor zmogel pametno in pošteno voditi občinsko gospodarstvo, ali bodo skrbeli za ceste in luč in občinske reveže, ampak za to, ali bodo znali širiti v občini komunistično propagando, ali pa ji bodo zopervali, ali bodo podpirali pristaše komunizma ali pa reveže, ali bodo gledali v evharističnem križu nad vasjo izraz verske usmerjenosti ljudstva ali pa pripravno pripravo, na katero bodo obe-

Austrijski zvezni kancler v Pragi

Prelom v avstrijski politiki

Austrija predlaga ČSR politično, gospodarsko in kulturno sodelovanje

»Münchner Neueste Nachrichten« objavljajo v današnji številki senzacionalen dopis svojega varšavskega poročevalca o potovanju kanclerja Schuschnigga v Prago. Nemško časopisje, ki mu približevanje Avstrije k državam Male zveze ni ljubo, sicer pravi sestanek gledajo v najbolj črnih barvah, vendar pa je treba gornjemu poročilu, o katerem dopisnik pravi, da jamči za njegovo popolno verodostojnost, pripisati zasluženost. Nemški časnikar pravi namreč v svojem dopisu naslednje:

»Vaš dopisnik je v položaju, da vam že lahko danes sporoči natančno vsebino verbalne note, ki jo bo avstrijski zvezni kancler na koncu svojega prageškega obiska pustil v rokah češkoslovaške vlade. Ni še gotovo, če bo češkoslovaška vlada na želje avstrijske vlade pristala, zato tudi ni mogoče z gotovostjo trditi, če pomeni nota avstrijskega zveznega kanclerja že zaključno listo avstrijsko-češkoslovaškega zblizanja ali če bodo nekatere točke morda še spremenjene. Avstrijska lista se v dobesednem prevodu glasi takole:

na izdati vsa potrebna navodila svoji vojski in državni policiji, da naj v bodočnosti postopa le v soglasju z odgovarjajočimi češkoslovaškimi oblastmi.«

Počakajmo, kaj reče Mala zveza

Odgovornost za verodostojnost te zanimive listine prepuščamo nemškemu časnika. Nam se zdi zelo mogoča. Ker pa mora češkoslovaška vlada po predpisih statuta Male zveze, predno se kakorkoli veže s kakšno tretjo državo, imeti za to pristavek Jugoslavije in Romunije in ker nam ni znano, da bi bila niti Jugoslavija niti Romunija takšen pristavek že dali, se nam zdi, da Schuschniggov obisk v Pragi še ne predstavlja končne razvojne dobe preusmeritve avstrijske zunanje politike. Načelno se ne bo nikdo od nas spodtkal, če bi Češkoslovaška pogodbo v smislu, kot jo navedla avstrijska nota, zares tudi podpisala. Toda izjava, ki jo je včeraj dala Titulescova uradna agencija Sud Est, priča, da optimizem Schuschniggove note v pogledu Habsburžanov ni upravičen, in da je datum 1. marca zatorej brezpredmeten, ker niti Jugoslavija, niti Romunija ne bosta pristala na kakršnokoli obnovo Habsburžanov v Avstriji ne do 1. marca, ne do kateregakoli datuma v bodočnosti, dokler bo Mala zveza obstala in dokler bosta ti dve državi mogli uveljavljati svoja temeljna načela zunanje politike v Podonavju.

Schuschniggov načrt pogodbe s ČSR

»Habsburško vprašanje naj se sporazumno z Jugoslavijo in Romunijo reši do 1. marca 1936«

»Zaupna pogajanja, ki so dalje časa trajala med avstrijsko in češkoslovaško vlado, so pokazala, da obstaja tako v mnenjih obeh držav, kakor v konkretnih ciljih v vprašanih zunanje politike, ki tičejo obe državi, dalekosežno soglasje med obema vladama. To dejstvo, ki si ga štejem v čast vaši ekskluzivni posebnosti poudariti, mi dovoljuje, da v imenu avstrijske zvezne vlade izjavim, da je Avstrija odkritosrčno pripravljena, svoje itak že prijateljske odnose s Češkoslovaško še bolj razviti in poglobiti. Avstrijska zvezna vlada je pripravljena na političnem, gospodarskem in kulturnem polju nastopiti pot resnega tesnega sodelovanja s češkoslovaško republiko.«

avstrijska zvezna vlada vzame na znanje enako obveznost češkoslovaške vlade.«

»Avstrijska zvezna vlada končno z zadovoljenjem ugotavlja, da vlada med njo in češkoslovaško vlado popolna enoglasnost glede nastopa proti tretjim državam ali v inozemstvu delujočim političnim organizacijam, v kolikor je njihovo delovanje naperjeno proti neodvisnosti Avstrije oziroma Češkoslovaške. Avstrijska vlada je pripravljena

Veselje v Pragi „Učlemba Avstrije v gospodarsko skupnost Podonavja“

Praga, 16. jan. Danes popoldne ob 17 je prišel na Wilsonov kolodvor avstrijski zvezni kancler dr. Schuschnigg v spremstvu avstrijskega poslanika v Pragi dr. Mareka in šefa svojega kabineta dr. Froenleitha. Na prageškem kolodvoru se je zbralo veliko občinstva, ki je hotelo pozdraviti avstrijskega državnika. V zastopstvu zunanjega ministrstva je pozdravil dr. Schuschnigga minister dr. Krofta, v imenu Zveze čeških industrijalev, kjer bo kancler predaval o gospodarskih vprašanjih Podonavja, pa dr. Kubinski. Po pozdravu se je kancler dr. Schuschnigg odpeljal v hotel »Esplanade«, kjer bo bival za časa svojega obiska v Pragi. Po krajšem odmoru se je odpeljal na grad, kjer se je vpisal v knjigo predsednika republike. V hotel »Esplanade« ga je nato prišel obiskat predsednik češkoslovaške vlade dr. Hodža, ki mu je Schuschnigg obisk takoj vrnil.

Praga, 16. jan. Danes popoldne ob 17 je prišel na Wilsonov kolodvor avstrijski zvezni kancler dr. Schuschnigg v spremstvu avstrijskega poslanika v Pragi dr. Mareka in šefa svojega kabineta dr. Froenleitha. Na prageškem kolodvoru se je zbralo veliko občinstva, ki je hotelo pozdraviti avstrijskega državnika. V zastopstvu zunanjega ministrstva je pozdravil dr. Schuschnigga minister dr. Krofta, v imenu Zveze čeških industrijalev, kjer bo kancler predaval o gospodarskih vprašanjih Podonavja, pa dr. Kubinski. Po pozdravu se je kancler dr. Schuschnigg odpeljal v hotel »Esplanade«, kjer bo bival za časa svojega obiska v Pragi. Po krajšem odmoru se je odpeljal na grad, kjer se je vpisal v knjigo predsednika republike. V hotel »Esplanade« ga je nato prišel obiskat predsednik češkoslovaške vlade dr. Hodža, ki mu je Schuschnigg obisk takoj vrnil.

„Revolucija se širi po severni Italiji“ „Daily Herald“ o Hrvatih in Slovencih pod Italijo

— London, 16. jan. m. »Daily Herald« z dne 16. januarja objavlja na uvodnem mestu od svojega posebnega dopisnika v Italiji članek pod naslovom »Revolucija se širi tudi v severni Italiji«, v katerem med drugim ta posebni dopisnik tega lista pravi naslednje:

skuša, da z vso silo vsili svojo voljo kakim 600.000 do 700.000 Hrvatov in Slovencev, ki istotako uporno sovražijo Italijo. To je istotako važno kakor duhovna revolucija že razdraženih južnih Tirolcev. Tisoči Slovencev in Hrvatov so že našli svoje pribežališče v Jugoslaviji, kjer so zaposleni bodisi v posebnih taboriščih bodisi na kmetijskih posevkih in povsod tam, kjer se njihovo delo more izkoristiti. Ti begunci ne žele za nobeno ceno boriti se za Mussolinija ter so prej pripravljeni da riskirajo ob obmejnih stražah življenje. Tako se italijanske obmejne čete pobile mnogo beguncev, ki so hoteli v Avstrijo ali pa v Jugoslavijo.

»Plamen upornosti proti g. Mussoliniju se je začel širiti tudi po severni Italiji med milijonom Tirolcev, Slovencev in Hrvatov, ki so l. 1919 padli pod italijansko oblast. Ki sedaj dezertirajo iz italijanske vojske. Begunci beže v trumah čez mejo v Avstrijo, Jugoslavijo, Švico in Francijo. Vsi ti begunci odločno izjavljajo, da ne žele niti delati niti se boriti za državo, katero sovražijo iz globoke duše. Vsi ti pripovedujejo, kako močno in žene, ki so ostali v Južnih Tirolah in v pokrajinah na severovzhodnih obalah Jadrana, prosijo Boga, da bi čimprej padel Mussolini, kar bi jih osvobodilo italijanskega jarma.«

Hitler: „Nemčija mora biti močna“

Berlin, 16. jan. AA. O priliki proslave obletnice volitev za deželni zbor v pokrajini Lippe je govoril državni kancler Adolf Hitler, ki je v svojem govoru najprej podal kratek pregled dogodkov, ki so se odigrali v zadnjih treh letih, odkar je narodna socialistična stranka prevzela oblast. Zatem je Hitler vzporedil sedanje razmere s časom v svetovni vojni, ko so politiki zlomili narod, ki se v mirni dobi ni navedil na žrtve. Posebno je poudaril, da se ne vprašuje, če ima ali nima ta ali oni državljani to ali ono. Vprašuje se samo, ali je nemški narod dovolj močan, da lahko obstoji v tem svetu.

Posebni dopisnik tega lista zatem citira besede južnotirolskega prvaka, profesorja nemškega vseučilišča Edvarda Reik-Nikolusija, ki mu je obširno obrazložil stanje nemške manjšine na Južnem Tirolskem, njen težki položaj in sovražstvo napram Italiji. V zvezi s tem posebni dopisnik »Daily Herald« zaključuje svoje poročilo z besedami:

Nemčija mora biti močna, da jo nikdo ne more napasti. Nemčija lahko danes polna zaupanja gleda v bodočnost. Nemčija lahko mirno gre po svoji poti, ker je močna. Kdor danes čita govore, ktere je on imel tedaj v volivni borbi, bo videl, da so se tedaj mnoge njegove besede smatrale za fantastične, da pa je trenutna stvarnost dala več, nego je on tedaj obljubljal. Na koncu je Hitler pozval stare borce svoje stranke, da naj ohranijo isti duh, ki je v tistem težkem času Nemčijo privedel do zmage.

»Isto razpoloženje in iste pritožbe so na jugoslovansko-italijanski meji, kjer g. Mussolini posebno dopisnik tega lista zatem citira besede južnotirolskega prvaka, profesorja nemškega vseučilišča Edvarda Reik-Nikolusija, ki mu je obširno obrazložil stanje nemške manjšine na Južnem Tirolskem, njen težki položaj in sovražstvo napram Italiji. V zvezi s tem posebni dopisnik »Daily Herald« zaključuje svoje poročilo z besedami:

»Isto razpoloženje in iste pritožbe so na jugoslovansko-italijanski meji, kjer g. Mussolini posebno dopisnik tega lista zatem citira besede južnotirolskega prvaka, profesorja nemškega vseučilišča Edvarda Reik-Nikolusija, ki mu je obširno obrazložil stanje nemške manjšine na Južnem Tirolskem, njen težki položaj in sovražstvo napram Italiji. V zvezi s tem posebni dopisnik »Daily Herald« zaključuje svoje poročilo z besedami:

Krupp v Londonu

London, 16. jan. b. Semkaj je prispel nemški industrijalec Krupp. Njegov obisk v Londonu je v zvezi z nabavo jekla od strani Anglije v Nemčiji. Velika Britanija potrebuje zaradi svojega oboroževanja ogromne količine jekla. Časnikarjem je Krupp izjavil, da je prišel v Anglijo samo zato da pelje svojega nečaka v Oxford na študije.

sili župnika in oba kaplana, kakor so se neke bahato izrazili (vemo, da so to bolj besede od toroka do srede kakor pa resen program in da pri nas še komunist ni zanič, dokler je sam, masa je pa zmogla vsega, tudi slovenska, razodevajo pa miselnost tistega tabora, iz katerega tako vpitje prihaja). Na teh nasprotnih listah se je združilo vse: bivši socialisti, bivši liberalci (tu so, ker svojega tabora nimajo več!), bivši samostojnejši (tisti, ki so najbolj trmasti in se ne zavajajo, kje so) in sedanji komunisti, ki vso skupino s šlagerji vodijo. S tem nočemo reči, da so na nasprotnih listah ali med njihovimi volilci sami komunisti, trdimo le, da resnega, pravega, iskrenega, poštenega Slovenca ni med njimi.

Občinske volitve so ponekod dale povod za spopad dveh svetovnih nazorov. Kaj takega je zmogel samo komunizem, ki pozna samo komunistično univerzo (ne znanstveno), samo komunistično gledališče (ne umetniško), samo komunistično javno kuhinjo (ne dobro-

„Kako so naju ujeli“

Dva italijanska vojaka pripovedujeta, kako so ju Abesinci ujeli

Poročevalce »United Press« James L. Rohrbough popisuje v svojem poročilu bitko ob reki Takaze, v kateri je bilo več Italijanov od Abesincev ujetih. Poročevalce se je pogovarjal z italijanskimi ujetniki, ki su mu pripovedovali, kako so jih Abesinci ujeli. Dva izmed njih sta pionirja, dva pa služita pri tankih. Pripovedovanje zadnjih dveh se takole glasi:

»Dne 14. decembra se abesinski vojaki napadli italijanski oddelek, ki je bil močan 1600 mož. Ta oddelek je zašel v veliko stisko. Brezlično je prosil, naj mu pošljejo iz zaledja na pomoč tanke. Odpeljali smo se z 10 tanki in na dveh tovornih avtomobilih, na katerih je bil en častnik in 16 mož. Odrinili smo prihodnje jutro na vse zgodaj proti reki Takaze. Naenkrat so od vseh strani začeli pokati strelji, in naš častnik je bil takoj mrtev. Vojaki, ki so se peljali na tovornem avtomobilu, niso videli nobenega sovražnika, kateremu naj bi se postavili v bran. Zato so vsi preplašeni poskakali z avtomobilov in se poskušali skriti med grmovjem. Toda na begu jih je mnogo izmed njih padlo pod sovražnimi krogli. Ostalo pa je še 10 tankov, ki so vozili drug za drugim.

Naenkrat je obstal prednji oklopni voz. Abesinci so ubili voznika tega voza. Prednji tank je na ta način ustavil druge tanke. Vsa kolona je obstala. Jaz in tovariš, ki sva sedela v zadnjem tanku, sva videla, kako je moštvo drugih tankov plezalo iz svojih oklopnih voz, a so jih sovražniki takoj postrelili. Zato sva obstala v vozu, kar pa naju ni rešilo ujetništva. Abesinci so obkrožili naš tank in odprli vrata, katera sva pozabila zakleniti. Ni nama preostalo nič drugega, udati sva se morala. Ujeli so naju, ne da bi nama bili kaj žalega storili.

Ko se je to dogajalo, se je onih 1600 mož, katerim naj bi bili prišli na pomoč, z vso silo bojevalo in se umikalo pred premočnim sovražnikom. Končno se jim je vendarle posrečilo, da so se izmaknili abesinskemu ujetništvu.

13.000 zdravih v Afriko, 1200 ranjenih domov

Družba Sueškega prekopa sporoča, da so italijanski parniki v petih dneh od 7. do 12. januarja skozi Sueški prekop prepeljali 29 ton strupenih plinov v Vzhodno Afriko. V istem času se je 11 osmih italijanskih prevoznih parnikov skozi isti kanal 13-tisoč 581 mož, 8581 ton drugega tovora, 7000 ton cementa, 2034 ton pogonskega kuriva in 395 ton streliva.

V istem času se je iz Vzhodne Afrike skozi Sueški prekop proti Italiji vračalo 13 italijanskih parnikov, ki so vozili s seboj 1256 bolnih ter ranjenih vojakov in 105 bolnih civilistov.

V ponedeljek, 13. januarja je italijanski transportni parnik »Italia« privozil v kanal. Namenjen je v Modagisco. S seboj vozi 1800 mož alpske divizije. Potemtakem bo teh 1800 mož alpsincev prišlo na južno fronto, kjer je sama puščava in nič gora. Sele pri Gorarju se začenejo visoke gore.

Abesinska sodba o vojnem položaju

V Addis Abebi sodijo, da je položaj Italijanov na severu in jugu vsak dan hujši.

Na severni fronti je zadnje deževje (ki pa je medtem prenehalo) Italijanom onemogočilo vsako umikanje in vsakršno premikanje čet. Italijani so se umaknili v svoje močno utrjene in betonirane obrambne postojanke in utrjene stražnice, ki so zavarovane s strojnimi puškami. Da se izognejo nepotrebnemu izgubam, Abesinci ne napadajo več Italijanov v velikih četah. Abesinski vojaški krogi sploh mislijo, da se bodo ta italijanska obrambna gnezda prej ali slej morala sama podati, ker nimajo nobenega dovoza. Vse ceste so strašno zamočvirjene in v močvirnem blatu obtiči vsako vozilo. Vsi poskusi italijanskih čet, podpirani od topništva in letalecev, da bi se rešili iz tega mučnega položaja, so le malo uspešni, ker v naglici delajo Italijani preveč napak. Abesinci so doslej mogli svoje čete v bojni črti vedno v pravem času izmenjati s počitimi rezervami. Vkljub temu, da se na vseh koncih pozna nekako pojemanje premikajočega se vojskovanja, se vendarle okrog Makale in Aksuma še vedno bijejo kruti boji, ki so za obe strani strašno krvavi.

Na podlagi poročil z južne fronte se lahko trdi, da Italijani pripravljajo napad na

provincio Bal. Če hočemo presojati uspešnost tega početja, moramo pomisliti, da je Dolo, odkoder Italijani prodirajo, v zračni črti celih 600 km oddaljen od Addis Abebe. Četudi bi italijanski napad splošno bil uspešen in bi Italijani prodirali, bi morali vendarle celih 250 km prebroditi skozi puščavo in puščavo ter skozi kraje, ki so okuženi po mrzlici. Nato bi šele prišli do visokih gorovij, v katerih pa je 160.000 abesinskih vojakov pripravljenih v dobro utrjenih postojankah, da se italijanskemu prodiranju najodločneje upro.

Inozemski vojaški strokovnjaki močno dvomijo, ali se Italijanom sploh more posrečiti, da bi pred velikim deževjem na južni fronti mogli med boji prekorati 250 km najtežjega ozemlja. Poleg tega pa je treba še vedeti, da ras Desta okrog Dola z vso svojo armado od časa do časa celo dela protinapade.

Zaradi vojske manj levov

Ravnatelj slovečega živalskega vrta Hagenbeck poroča, da je zaradi vojske v Vzhodni Afriki začelo primanjkovati levov. Največ puščavskih levov so doslej uvažali iz Abesinije. Odkar pa se je začela vojska, je ta izvoz docela prenehal. Zato prihajajo na trg manj vredne živali, ki so sicer cenejše, ki pa nikakor ne ustrezajo zahtevam moderne živalskega vrta ali kakega cirkusa.

Tri smučarje zasul plaz

Na Bavarskem pri Partenkirchenu je snežni plaz zasul v sredo opoldne tri smučarje. Eden izmed njih se je sam izkopal iz snega, med tem ko sta nemški Amerikane Steinbach in neka dama obležala pod snegom. Na pomoč sta odšli dve ekspediciji, med njima ena iz Garmisch-Partenkirchena. Plaz je 700 metrov dolg.

Operacija v puščavi s pomočjo mravelj

Rupert Donkan piše v svoji knjigi »Vstajenje Arabije« (W. Goldmann, Leipzig, 1935): Neki Mura (prebivalec južnoarabske puščave Rub el Chali) je bil s sulico ranjen v želodec. Ker je bil še mlad in dober bojevnik, je bilo sklenjeno, da ga operirajo. Raztegnjen v pesek leži ranjenec nepremično, dokler ne bodo ogreli in raztopili masla ter prinesli mravelj. Dva dni in tri noči mora ležati, da se vrnejo odpisani možje z nekako 50 velikimi rjavimi mravljami, katerih orjaške čeljusti se že pri majhni zapreki odpro kakor klešče.

Star Arabec nato razglaša strahotno rano ter medtem moli. Ibn Saud (sedanji kralj večine Arabije) mora odganjati z velblodjim krznom muhe, njegov brat Mohamed in bratranec Džiluv držita bolnika, ki zapre oči, se vzpenja in krivi. Ni pa čuti glasu njegove bolesti. Starci — čarodeji potopi svoje roke in veliki nož v vrelo maslo ter obliže z njo tudi rano. Z enim samim rezom odpre pacientov trebuh. Kri brizga v kvišku. Starci seže z rokami med ranjenčev

Glasoviti dr. Condon, ki je bil glavna priča proti Rihardu Hauptmannu. Guverner države New Jersey je velel Condona aretirati, ta pa se je bil med tem odpeljal v Južno Ameriko. Dokler ga ne bodo zaslišali, Hauptmannu ne bodo usmrtili.

Ameriški sankarji, ki so prišli na olimpijsko tekmovalstvo v Garmisch. Od leve na desno: Steffens (olimpijski zmagovalac l. 1932), Varno, Bickford, Washbond.

Tekma s smrtjo

Iz Londona poročajo: Te dni je prvi minister otočja »Prine Edvard«, ki spada pod britansko krono, Walter M. Lea zbolel za pljučnico. Ker je minister stanovan na svoji farmi daleč sredi otoka in ni imel na razpolago zdravniške pomoči, so iz glavnega mesta Charlottetowna telefonično poklicali letalo, da bi bolnika preneslo v bolnišnico v glavno mesto. Že čez nekaj ur je letalo pristalo blizu farme, nakar so bolnika takoj spravili na letalo, ki je brž odletelo proti glavnemu mestu. Nastala je prava letalska tekma s smrtjo. Zmagala pa je smrt. Minister je umrl dve uri potem, ko so ga prenesli v bolnišnico.

Bodoči vladar Japonske. Najnovejša slika japonskega prestolonaslednika Akihito Cugu, ki je bil fotografiran, ko je bil 2 leti star.

»Res sem ponosna, da se je moj sin znal tako visoko povzpeti.«

»A — ali je postal ravnatelj?«

»No, tisto sicer ne... ampak začel je čistiti čevlje in mi je danes že brivec.«

Amerikanska

Ameriški zdravnik dr. D. A. Laird, profesor psihologije na univerzi v Hamiltonu, se je že dolgo pečal z vprašanjem, kako mora počivati človeška glava, da človek najlaže izkoristi svojo duševno delovno silo. Preizkušal je 6 ljudi. Na podlagi teh poskusov je dognal, da moreš na primer matematične naloge mnogo laže in hitreje rešiti, če ne boš računal sede, kakor si delal doslej, ampak, če boš ležal. Poskusi tega ameriškega profesorja so tudi dognali, da bo uspeh še mnogo boljši, če bo glava nekoliko nižje ležala ko noge. Škoda, da ameriški profesor tega ni povedal, kako se bo dalo to izvesti po pisarnah.

Prijatelj Skotu, ki je zadel glavno srečko: »Zakaj si pa tako pobit?« Imel sem še eno srečko, ki pa ni nič zadel.«

SLOVENEĆ pred 60 leti:

V torek 18. januarja 1876.

Domače novice. (Naznanilo našim bralcem). Z današnjim dnevom postane zopet gosp. F. Pevec za vredništvo »Slovenec« odgovoren, gospod J. Alčovec pa se odpove odgovornosti.

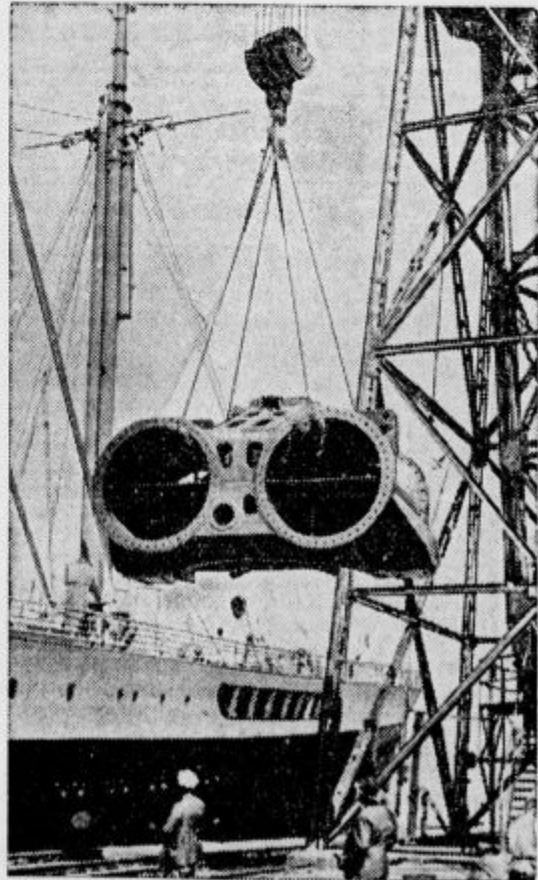
(Ugovorna obravnava) zaradi zaseženega »Slovenec« 13. novembra p. l. št. 132 bo se le 20. t. m., tedaj čez dva meseca. Cemu nam bo potem zastarani list, če bi se zasega ne potrdila? Zagovarjal bo pritožbo bivši naš odgovorni vrednik g. J. Alčovec.

(Mil. gosp. knezoškof) se danes z nagličem vrnejo z Dunaja.

(Narodna čitalnica) je ravnokar izdala svoj letopis, iz katerega posnemamo, da ima 288 ljubljanskih in 21 vnanjih udov. Edini častni ud ji je prevzvišeni gospod Josip Strosmajer, vladika v Djakovem.

Razne reči. — Goriška čitalnica bo napravila v Predpustu še sledeče veselice: 22. januarja plesna veselica, 1. februarja veliki ples, 12. plesna veselica, 20. plesna vaje, 26. plesna veselica. — Naročena je ta čitalnica na 40 listov — slovenskih, hrvaških, nemških in laških.

Ptujska čitalnica napravi v pustnem času te veselice: 16. jan. tombola in ples; 30. jan. potpuri za gosli in glasovir s petjem in plesom; 9. febr. tombola, petje in ples; 20. febr. ples v šemah; 27. febr. ples. Začetek vselej ob 8. uri večer.

Orjaški generator za Japonsko. Nemške tovarne so izdelale orjaški turbo-generator, agregat za 53.000 kw, ki je namenjen za veliko Japonsko elektrarno pri Tokio. Ta generator je največji, ker jih je doslej bilo izdelanih za izvoz. Ogrodje generatorja nalagajo na varnik.

Silni viharji, ki so razsajali na Angleškem, so napravili veliko škodo. Na sliki vidimo od viharja razdeleženo avtomobilsko garažo v kraju Low Valley v grofiji Jorkshyre.

